

РЕШЕНИЕ

№ 2406

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **455** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на министъра на електронното управление, подадена процесуален представител – юриконсулт И., срещу Решение № 3805 от 17.10.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 4949/2021г. на Софийския районен съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 3-ти състав, издадено от главния секретар на Държавна агенция „Държавно управление“. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № НП - 7/01.10.2021 г. издадено от главния секретар на Държавна агенция „Електронно управление“, с което на М. Г. М. в качеството на директор на дирекция „Общински приходи“ /ОП/ в Столична община е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 лева, на основание чл. 63, ал. 1 във вр. с чл. 65, ал. 2 от Закона за електронно управление (ЗЕУ) за нарушение на чл. 8, ал. 2 от с.з.

Според касационния жалбоподател решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на закона. Счита, че съдът неправилно е приложил ЗАНН, като е приел, че липсва описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, а в същото време установил, че М. М. е допуснал извършването на нарушение на чл.8, ал.2. В подкрепа на тезата си излага подробни мотиви. Иска се от АССГ да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление. По

време на проведеното по делото открито заседание касаторът се представлява от юрисконсулт И., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба М. Г. М. не се явява и не се представлява в съдебното заседание. Чрез адв. С. депозира писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски.

Участващият по делото прокурор от СГП счита жалбата за основателна.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като взе предвид и обсъди наведените от касатора доводи и събраните по делото доказателства, установи следното:

С процесното НП, на М. Г. М. като директор на дирекция „ОП“ към Столична община е наложена глоба за нарушение на чл. 8, ал.2 от ЗЕУ. Съгласно посочената разпоредба, административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, са длъжни да предоставят всички услуги в рамките на своята компетентност и по електронен път, освен ако закон предвижда особена форма за извършване на отделни действия или издаване на съответни актове.

Съдът е приел, че НП е издадено от компетентен орган, но в съдържанието му е допуснато съществено процесуално нарушение. Според районният съд, в АУАН, както и в НП не е направено описание на нарушението и обстоятелствата на неговото извършване - посочено е, че директорът на дирекция „ОП“ е подписал на 19.04.2021г. писмо, в което е заявил, че желана административна услуга следва да се получи „на гише“ поради необходимост от представяне на пълномощно и валиден документ за самоличност, а от това, според съда, не може да се установи какво е констатираното нарушение.

Изводът на районния съд е правилен.

Видно от текста на НП, според подаден до ДАЕУ на 16.04.2021 г. сигнал, подателят на сигнала е заявил, заплатил и получил на гише „Удостоверение за задължения по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК), което представлява административна услуга № 1998 - „Издаване на удостоверение за наличие или липса на задължения по Закона за местните данъци и такси“. Услугата № 1998 - „Издаване на удостоверение за наличие или липса на задължения по Закона за местните данъци и такси“ е вписана в административния регистър, вписано е и че услугата може да бъде заявена по електронен път, като е посочен и адрес за това - <https://usl.sofia.bg>, както и че може и да бъде платена по банков път - тоест без посещение на гише.

Информация за услугата № 1998 - „Издаване на удостоверение за наличие или липса на задължения по Закона за местните данъци и такси“ е публикувана в портала за електронни услуги на О. СО - <https://usl.sofia.bg>, където също е посочено, че услугата може да се заяви по електронен път, да се заплати по банков път и резултатът от нея да се получи по електронен път. Същата информация за услугата № 1998 е публикувана в единния портал за достъп до електронни административни услуги на ДАЕУ - <https://eov.bg>.

За предоставянето на тази административната услуга в Столична община съгласно чл. 3б, ал. 1 от „Устройствен правилник за организацията и дейността на столичната общинска администрация“ (УПОДСОА) е отговорна дирекция „Общински приходи“.

В писмо- отговор до подателя на сигнала, подписан от М. Е. М. - директор на дирекция „Общински приходи“, се посочва, че заявената административна услуга следва да се получи „на гише“, „поради необходимостта от представяне на

пълномощно и валиден документ за самоличност“.

В НП е посочено, че „въз основа на твърдението, че заявената административна услуга следва да се получи „на гише“, „поради необходимостта от представяне на пълномощно и валиден документ за самоличност“ се констатира, че г-н М. М. - директор на дирекция „Общински приходи“ в СО, който съгласно чл. 36, ал. 1 от УПОДСОА извършва административно обслужване чрез издаване на документи от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения по искане на заинтересованите лица и съгласно чл. 36, ал. 6, т. ч от УПОДСОА издава удостоверения за наличието или липсата на задължения по чл. 87, ал. 6 от ДОПК, е нарушил изискването на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ“.

С оглед така направеното описание на нарушението изводите на районния съд за неяснота на административното обвинение, доколкото по същия начин е описано нарушението и в АУАН, и в НП, са правилни. Действително, от посоченото по-горе описание в АУАН и в НП не става ясно в какво конкретно се изразява нарушението, за което лицето е санкционирано - с кое конкретно деяние санкционираното лице е нарушило разпоредбата на чл. 8, ал.2 от ЗЕУ, т.е. кое негово действие или бездействие според наказващия орган представлява неизпълнение на задължението за предоставяне на електронна услуга – дали това, че не е създал организация и технически не е обезпечил извършването на услугата, или това, че не е извършил електронната услуга, или за това, че във въпросното писмо до подателя на сигнала е посочил необходимост от представяне на определени документи „на гише“ за получаване на исканото удостоверение, което да е възприето като отказ да се предостави услугата. Нито АУАН, нито НП съдържат необходимата яснота и пълнота на описанието на деянието, така че да може да бъде извършена проверка дали конкретното деяние съставлява нарушение на чл.8, ал.2 от ЗЕУ.

На следващо място, в АУАН и в НП е посочена дата на извършване на нарушението 19.04.2021г., което е датата на подписване отговора до подателя на сигнала. Районният съд обаче е установил, че към тази дата услугата вече е била извършена „на гише“, т.е. гражданинът е бил получил услугата. При това положение няма как пост фактум, на 19.04.2021г., да е направен отказ за извършване на електронната услуга. От приложената по делото справка от системата на Столичната община е видно, че заявка за предоставяне на такава услуга през целия месец април не е правена, а за да има отказ за извършване на онлайн услуга, трябва да има заявена услуга. Всъщност, процесното писмо, подписано от ответника, представлява отговор на сигнал, а не отговор по заявка за извършване на електронна услуга, това няма как да бъде квалифицирано като токаз за извършване на електронна услуга.

Предвид изложеното, като е стигнал до извода за незаконосъобразно на наказателното постановление, районният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход да делото, на ответника следва да бъдат присъдени претендираните и доказани разноски за водене на делото пред настоящата инстанция. Касаторът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за основателно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3805 от 17.10.2022 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 4949/2021г.

ОСЪЖДА Министерството на електронното управление да заплати на М. Г. М. разноски за касационната инстанция в размер на 600 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: